

॥८१॥८२॥८३॥८४॥८५॥८६॥८७॥ तद्व्यादिसाधनं ॥८८॥ वज्रगर्भमंतर्विहितांगुष्ठं ॥८९॥ समर्थःसमीचीनार्थो धर्मापेक्षीतियावत् ॥९०॥९१॥९२॥९३॥९४॥ तूबरकोपुंश्चिन्हरहितः षंडइतियाव
जीमूताविवधमंतिगर्जमानौनरर्षभौ ॥ तयोरासीत्संप्रहारःक्रुद्धयोर्नरसिंहयोः ॥ ८१ ॥ अमृष्यमाणयोःसंख्येदेवदानवयोरिव ॥ क्षीणशस्त्रस्तुकोतेयःकर्णे
नसमभिद्रुतः ॥ ८२ ॥ दृष्ट्वार्जुनहतान्नागान्यतितान्यर्वतोपमान् ॥ रथमार्गविधातार्थव्यायुधःप्रविवेशह ॥ ८३ ॥ हस्तिनां व्रजमासाद्यरथदुर्गं प्रविश्य च ॥ पां
डवोजीविताकांक्षीराधेयं नाभ्यहारयत् ॥ ८४ ॥ व्यवस्थानमथाकांक्षन्धनं जयशरैर्हतं ॥ उद्यम्यकुंजरं पार्थस्तस्थौ परपुरं जयः ॥ ८५ ॥ महौषधिसमायुक्तं हनूमा
निवपर्वतं ॥ तमस्य विशिखैः कर्णो व्यधमत्कुंजरं पुनः ॥ ८६ ॥ हस्यंगान्यथ कर्णाय प्राहिणोत्पांडुनंदनः ॥ चक्राण्यश्वांस्तथाचान्यद्यत्यश्रुतिभूतले ॥ ८७ ॥
तत्तदादाय चिक्षेप क्रुद्धः कर्णाय पांडवः ॥ तदस्य सर्वचिच्छेदक्षिप्तं क्षिप्तं शितैः शरैः ॥ ८८ ॥ भीमोऽपि मुष्टिमुद्यम्य वज्रगर्भां सुदारुणं ॥ हंतुमैच्छत्सूतपुत्रं संस्मर
न्नर्जुनं क्षणात् ॥ ८९ ॥ शक्तोऽपि नावधीत्कर्णं समर्थः पांडुनंदनः ॥ रक्षमाणः प्रतिज्ञां तां याकृतासव्यसाचिना ॥ ९० ॥ तमेवं व्याकुलं भीमं भूयो भूयः शितैः शरैः ॥ मू
र्च्छयाभिपरीतां गमकरोत्सूतनंदनः ॥ ९१ ॥ व्यायुधं नावधीच्चैनं कर्णः कुंत्यावचः स्मरन् ॥ धनुषोऽग्रेण तं कर्णः सोऽभिद्रुत्य परामृशत् ॥ ९२ ॥ धनुषास्पृष्टमात्रेण
क्रुद्धः सर्पइव श्वसन् ॥ आच्छिद्य सधनुस्तस्य कर्णं मूर्धन्यताडयत् ॥ ९३ ॥ ताडितो भीमसेनेन क्रोधादारक्तलोचनः ॥ विहसन्निवराधेयो वाक्यमेतदुवाच ह ॥
॥ ९४ ॥ पुनः पुनस्तूवरकमूढ औदरिकेति च ॥ अकृतास्त्रकमायोत्सीर्वालसंग्रामकातर ॥ ९५ ॥ यत्र भोज्यं बहुविधं भक्ष्यं पेयं च पांडव ॥ तत्र त्वंदुर्मते योग्यो न यु
द्धेषु कदाचन ॥ ९६ ॥ मूलपुष्पफलाहारो व्रतेषु नियमेषु च ॥ उचितस्त्वं वने भीम न त्वं युद्धविशारदः ॥ ९७ ॥ क्युद्धं कमुनि त्वं च वनं गच्छ वृकोदर ॥ न त्वं युद्धो
चितस्तात वनवासरतिर्भवान् ॥ ९८ ॥ सूदान् भृत्यजनान् दासांस्त्वं गृहे त्वरयन् भृशं ॥ योग्यस्ताडयितुं क्रोधाद्भोजनार्थं वृकोदर ॥ ९९ ॥ मुनिर्भूत्वाथ वा भीम फ
लान्यादस्त्वदुर्मते ॥ वनाय व्रजकोतेय न त्वं युद्धविशारदः ॥ १०० ॥ फलमूलाशनैः शक्तस्त्वं तथा तिथिपूजने ॥ न त्वां शस्त्रसमुद्योगे योग्यं मन्ये वृकोदर ॥ १०१ ॥
कौमारेयानि वृत्तानि विप्रियाणि विशांपते ॥ तानि सर्वाणि चाप्येव रूक्षाण्यश्रावयद्भृशं ॥ १०२ ॥ अथैनं तत्र संलीनमस्मृशद्भनुषापुनः ॥ प्रहसंश्च पुनर्वाक्यं
भीममाह वृषस्तदा ॥ ३ ॥ योद्धव्यं मारिषान्यत्र न योद्धव्यं च मादृशैः ॥ मादृशैर्युध्यमानानामेतच्चान्यच्च विद्यते ॥ ४ ॥

तू वरोदमश्रुपुरुषे इत्युपक्रम्य पुरुषव्यं जनत्यक्ते इति मेदिनी औदरिको बद्धाशी ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ व्रतेषु नियमेषु आगंतुकेषु ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ संलीनं संकुचितांगं ॥ १०३ ॥ १०४ ॥